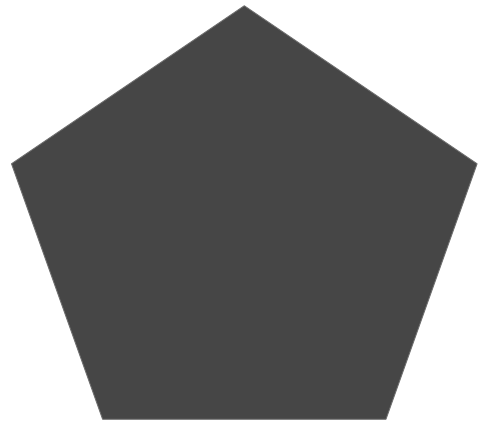
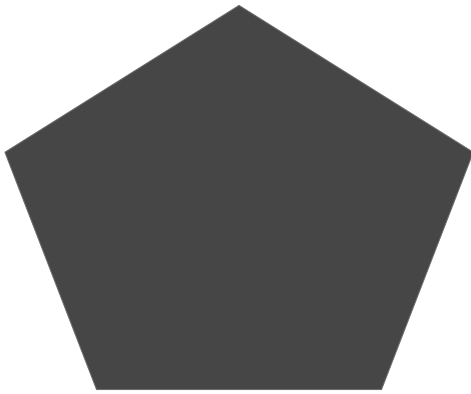

Elämäni taistelu

Katja Jääskeläinen

Elämäni taistelu

Katja Jääskeläinen

© 2025 Katja Jääskeläinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino:

Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9601-6

ELÄMÄNI TAISTELU-KIRJASEN LUKEMISTAPA

Olen tekstiäni kirjoitellut silloin tällöin parin vuoden ajan, lähinnä Jyväskylän avoimen yliopiston kirjoittamisen aineopintojen aikana. Halusin siitä mahdollisimman yksinkertaisen, jotta nykyajan hetkinen ihminen jaksaa lukea sen. Minusta tekstini kuvaa yhden ihmisen selviytymistarinan lyhyesti 30 vuoden ajalta, erityisesti lihassairaana näkökulmasta. Keskityn lihassairauden kohdalla paljon Kotkan tapahtumiin. Menneisyyden tapahtumat voivat olla värittyneet mielessäni, mutta silti pyrin totuudenmukaiseen ilmaisuun. Tekstini on selvästi pelkistetty faktapohjainen pienoisromaani, jota elävöittävät runot tunnetiloineen. Laajensin selviytymistarinaani kirjoittamisen kurssilla KIK408 kertoen Turun Tyksin (25.10.2021) kaksoisleikkauksesta, jossa koin Jeesus Nasaretilaisen auttavan minua kilpirauhasen poistoleikkauksessa ja rintasyöpäleikkauksessa. Entiset taisteluni ovat opettaneet minua turvautumaan Jeesukseen ja selviytymään vastoinkäymisistä.

Minusta tekstini on kaunokirjallista proosaa, sillä siinä lähestytään tekstiä suorasanaisesti. Siinä ei myöskään noudateta tiettyjä riimejä, alkusointua tai mitään tarkkaa runomittaa. Tämä näkyy myös tehdyissä runoissani. Nämä tekstin runot ovat ajatuksia herättäviä ja selkokieleisiä. Ne kuvaavat lyhyellä ilmaisulla ihmisen omia yksityiskohtaisia tunnekokemuksia ja Jeesus- ja ihmissuhteita. Tekstissäni on vain muutama roolihenkilö. Tällainen lähestymistapa viittaa pienoisromaniin. Pistin itseni päähenkilöksi, joten tekstissäni peilautuvat lähinnä omat ajatukseni. Kerron omasta näkökulmasta kokemani tapahtumat. Sairauksien esittelyssä käytän monesti lääketieteen yleiskieltä.

Olen muuttanut tekstissäni toisten henkilöiden nimet.

ELÄMÄNI TAISTELU

Näen itseni

kokonaisena,
eheänä naisena,
omien kiputilojen
keskellä.

Minä taistelen
joka päivä
Jeesuksen kanssa
ja vaikka välillä
säryn;

Saan olla
hyvässä hoidossa
Mestarini sylissä.

Se tieto kantaa
minua
ikuisuutta kohti

Katselin kotonani alastonta kehoani peilistä. Elämäni oli muokannut voimakkaasti sitä. Näin kuinka neurologinen lihassairaus, cervikaalinen dystonia, oli muokannut ryhtiäni. Olin voimakkaasti kumarassa.

Katsoin myös olemattomia psoriläiskiäni. Suurimmalta osalta kehoani olivat hävinneet punaiset ja hilseilevät läiskät. Ainoastaan käsivarret rehottivat punaisina.

Myös syömäni lääkkeet olivat osittain tuoneet painoa minulle. Niiden hyvä vaikutus terveyteeni oli ratkaisevampaa kuin muutaman kilon ylipaino.

Se 20-vuotiaan ihmisen kauneus oli poissa, mutta en hävennyt silti ruumistani. Olin voittanut pahimmat kipuni Jumalani kanssa ja pahin oli takanapäin. Jos olen selvinnyt helvetistä, voit sinäkin selvitä omien kipujesi kanssa!

SINÄ MUKAVA SELKÄKIPUNI

Mistä

sinä

putkahdit?

En ole

sinua

aiemmin

kokenut.

Pääsenkö

sinusta

eroon?

Mitä

haluat

kehostani?

Mistä kaikki sitten sai alkunsa? Selkäkipu tuli hiljalleen: Ensin masentuneena liikuin erittäin huonosti, ei edes ulkoilma kiinnostanut minua. Makasin vain paikoillani Vaasan asuntoni sohvalla ja toivoin Jeesuksen ottavan pois tämän pahan oloni. Olin kyllästynyt vanhoihin ympyröihin, missä arki soljui eteenpäin saman kaavan mukaan.

Mitkä asiat olivat altistaneet minut masennukselle? Minulle on lapsuudessa ja nuoruudessa tapahtunut monenlaisia asioita, mutta kirjoitan tähän vain pari asiaa, jotka mullistivat elämäni negatiivisesti. Muutin vuonna 1988 Vaasasta Helsinkiin. Menin töihin Koskelan sairaalaan kylvettäjäksi ja perushoitajaksi.

Se oli iso terveydenhuollon yksikkö. Koskelan sairaalassa hoidettiin pääasiassa vanhuksia, joista suurin osa oli saattohoidossa. Koskelan sairaalan ilmapiiri oli hektinen, jossa vaikutti pääkaupungin vilkas elämäntyyli.

TÄRKEÄ HELSINGIN SAIRAALAYHTEISÖ

On ihanaa

auttaa

apua tarvitsevaa.

Tuoda

hetken lämpö

toisen ihmisen

elämään.

Olenko sinulle

tärkeä

hoitajana?

Miten koet

minun läsnäoloni?

Koin mielekkääksi hoitotyöni. Minä sain auttaa näitä arvokkaita vanhuksia. Syötin ja pesin heitä ja siinä samalla, jos he kykenivät puhumaan, me hoitajat juttelimme heidän kanssaan. Meidän osaston saattohoidossa oli eriasteisia potilaita, mutta kaikille potilaille

oli yhteistä viimeisen matkan lähestyminen. Siinä kiireen keskellä me hoitajat halusimme luoda näille vanhuksille hyvän loppuelämän.

Vaikka työ Helsingissä oli mahtavaa, silti suurkaupungin houkutukset ja lankeemukset olivat minulle konkreettisia: Olin sen verran nuori Helsingissä asuessani, että minut sai helposti houkuteltua kaiken maailman rahaluottoihin. Olin niin naiivi raha-asioissa, etten osannut sanoa tarvittaessa EI ja velka kasvoi. Myöhemmin kun menin Vaasan terveydenhuolto-oppilaitokseen vuonna 1990, en pystynyt maksamaan ollenkaan velkaa, koska olin opiskelija (opiskelija ei saa aina helpolla toimeentulotukea). Vasta myöhemmin kohdalleni tullut velkasaneeraus helpotti elämääni, tosin alkuvuodet piti kituuttaa seurakuntien avustuksella, jottei elämä menisi pahempaan suuntaan. Siksi arvostan seurakuntien auttamistyötä.

VÄLKEHTIVÄ VALO

Välähdyksiä

sinne ja tänne,

savua ja

puheensorinaa.

Tilan hektisyys;

tanssilava liikkuu

edestakaisin.

Kova musiikki

tuo rytmin

yhteiseen

tunnelmaan.

Juomat

läikkyvät
ihmisten käsissä.
Heidän naurut
raikuvat,
mutta olemmeko
onnellisia?

Sairaanhoitajaopiskelun aikana aloin käymään diskoissa. Diskojen sykkeessä elin kovan ja rokahtavan musiikin parissa. Meteli oli korvia huumaava ja tupakansavu leijaili ulko-
ovelle saakka. Monesti tuntui, että ihmisillä oli tarkoituksella rooli päällä; piti olla
iloinen vaikkei siltä olisi tuntunutkaan. Diskojen senhetkisen tunnelman piti räjäyttää
hyvän olon sisimmässäni, olinhan minä maksanut tästä diskoillasta.

TUHOANKO KAUNISTA?

Ensin se
hyvä elämä.
Elämän myllerryksissä
tasapaino horjui.
Nyt kokeilen
siipiäni
tuntemattomaan.
Onko tämä
jotain pahaa?
Menenkö tästä
rikki?

Jeesus varjele
silti minua

Olin 13-vuotiaana löytänyt uskon Jeesukseen. Se toi nuoruuden myllerryksiin vakautta ja elämän sisältöä. Silti minulle aikuisiällä tuli selvästi kapinavaihe Jeesusta kohtaan. Elin maailman ihmisten tavoin. Diskossa tutustuin Lauriin. Ihastuin häneen nuoruuden innolla. Tein kohtalokkaan virheen, kun menin Laurin kotiin yöksi. Lauri käytti sinä yönä minua seksuaalisesti hyväkseen. Siitä alkoi minun henkinen ja fyysinen murtuminen. Jotain kaunista oli rikkoutunut sisältäni.

RAKKAUDEN NÄLKÄ

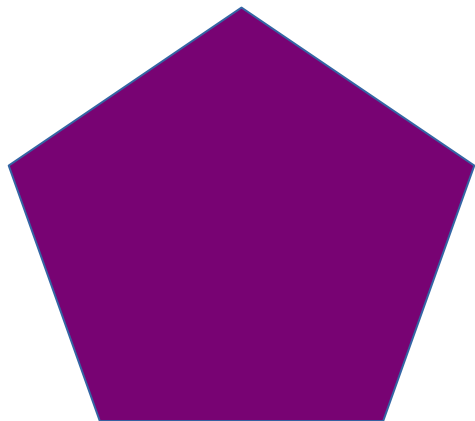
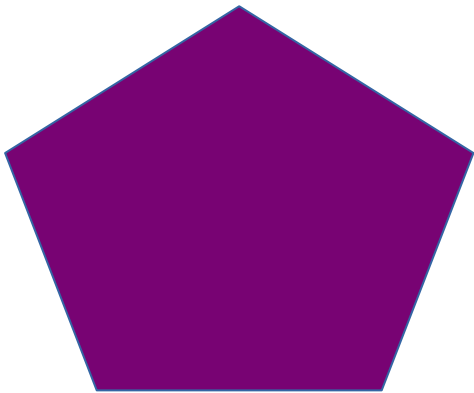
Mitä oikein
etsin?
Hyvää
ihmissuhdetta?
Vai
toisen ihmisen
hyväksyntää?
Kelpaanko
tuolle toiselle
ihmiselle?
Pystynkö
muodostamaan
pysyvän suhteen?

Olen aikuisiän kynnyksellä seurustellut kolmen miehen kanssa. Seurustelusuhteeni olivat lyhyitä. Siihen ilmeisesti vaikutti ensimmäisen poikaystäväni Laurin hyväksikäyttö. Sen jälkeen minun oli vaikeaa luottaa vastakkaiseen sukupuoleen. Vuosien varrella minulle on tullut läheisiksi ystäviksi monet miespuoliset henkilöt.

Näiden ihmissuhdesotkujen aikana päätin ottaa itselleni kissan. Meidän perheessä isäni ei hyväksynyt omien lapsuuspelkojensa vuoksi kissoja, joten lähdettyäni Helsinkiin, tämä uusi ”karvaturri” sai tulla kotiini. Sain ilokseni nelikuukautisen mustavalkoisen Rölli-tyttökissan. Se muistutti mielestäni ulkonäöltään poikakissaa. Röllin ruumiin rakenne oli kuin sarjakuvahahmo Sylvesterin prototyyppi.

RAKAS RÖLLI-KISSANI

Sinä muutit
 sydämeni
 vuosien varrella.
 Opin
 välittämään
 oman
 karvaturrin
 tunteista,
 näkemään
 kissan
 salaperäiseen
 sieluun

9 789528 096016